

Використана література:

1. *Абасов З. А.* Проектирование инноваций в структуре педагогической деятельности. / З. А. Абасов // Высшее образование сегодня. – 2004. – № 6. – С. 25–30.
2. *Архангельский С. И.* Учебный процесс в высшей школе, его закономерные основы и методы. / С. И. Архангельский. – М. : Высш. шк., 1980. – 368 с.
3. *Беспалько В. П.* Слагаемые педагогической технологии. / В. П. Беспалько. – М. : Педагогика, 1989. – 192 с.
4. *Жалдак М. І., Хомік О. А.* Формування інформаційної культури вчителя [Електронний ресурс] Із сайту International Charity Foundation for History and Development of Computer Science and Technique ICFCST. – 12.02.2010. – Режим доступу – <http://www.icfcst.kiev.ua/>
5. *Монахов В. М.* Проектирование и внедрение новых технологий обучения. / В. М. Монахов // Советская педагогика. – 1990. – №7. – С. 17–23.
6. *Образцов П. И., Шляпцев С. Н.* Научно-методические подходы к разработке компьютерных педагогических технологий на основе формирования системы динамических образов. / П. И. Образцов, С. Н. Шляпцев // Сб. научных трудов ВИПС. – Орел, 1996. – №3 – С. 18–21.
7. *Основи нових інформаційних технологій навчання: Посібник для вчителів* / Авт. кол.; За ред. Ю. І. Костюка АПН України. – К. : ІЗМН, 1997. – 264 с.
8. *Полат Е. С.* Новые педагогические и информационные технологии в системе образования: учеб. пособие для студ. пед. вузов и системы повышения квалификации педагогических кадров / Е. С. Полат. – М.: Издательский центр “Академия”, 1999. – 224 с.
9. *Уэбстер Ф.* Теории информационного общества. Пер. с англ. М. В. Арапова, Н. В. Малышиной; под ред. Е. Л. Варгановой. – М. : Аспект Пресс, 2004. – 400 с.

Онищенко С. В. Формирование профессиональной компетентности будущего учителя технологии средствами информационно-коммуникативных технологий.

Изучен существующий опыт создания и использования в учебном процессе высшей школы информационно-коммуникативных технологий, рассмотрены возможности их применения для формирования профессиональной компетентности будущего учителя технологии. Предложена методика организации профессиональной подготовки педагогов к эффективному использованию информационно-коммуникативных технологий в педагогической деятельности.

Ключевые слова: компьютер, педагогическая деятельность, профессиональная компетентность, информационно-коммуникативные технологии.

Onishchenko S. Forming of professional competence of future teacher of technology by facilities of informative-communicative technologies.

Existent experience of creation and use in the educational process of higher school of informative-communicative technologies is studied, possibilities of their application are considered for forming of professional competence of future teacher of technology. The method of organization of professional preparation of teachers is offered to the effective use of informative-communicative technologies in pedagogical activity.

Key words: computer, pedagogical activity, professional competence, informative-communicative technologies.

Павлов Ю. О.

Институт професійно-технічної освіти НАПН України

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТІСНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ЩОДО ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

В статті розглянуто теоретичні аспекти формування здорового способу життя майбутніх фахівців. Акцентовано увагу на тому, що у навчальних закладах одним із основних виховних завдань є створення профілактичної роботи із визначенням пріоритетних напрямів

щодо здорового способу життя, передусім, упередження ВІЛ – інфекцій із обов'язковим формуванням у молоді відповідних особистісних компетенцій.

Ключові слова: виховання, майбутній фахівець, здоровий спосіб життя, особистісні компетенції

Охорона здоров'я учнівської молоді традиційно вважається одним з найважливіших завдань сучасного суспільства. Успішна підготовка майбутніх фахівців тісно пов'язана із зміцненням здоров'я та підвищенням працездатності молоді. В сучасних соціально-економічних умовах нашого суспільства ця група випробовує найбільшу негативну дію навколишнього середовища, оскільки їх становлення співпадає з періодом адаптації до нових умов як в особистісному так і професійному житті, яке змінюється для них під час професійного навчання. В науці не тільки поставлена проблема валеологічної підготовки, але й вирішуються певні завдання щодо формування і збереження здоров'я, які включають соціальні, медичні, педагогічні та цілий ряд інших аспектів. Сучасна освітня система має за мету виховання і навчання особистості, здатної до самореалізації в умовах сучасних ринкових відносин. В жорсткій конкурентній боротьбі кожен має самостійно обрати життєво-важливі позиції щодо місця в соціальному середовищі, і, це насамперед, потребує міцного здоров'я. Проблема збереження і зміцнення здоров'я молоді є складною і багатогранною і безумовно вимагає нових підходів до гарантованого забезпечення здоров'я учнівської молоді, відповідної медичної та профілактичної допомоги. Важливим у цьому є пошук нових форм її організації, зокрема розробка ефективних методів масових профілактичних обстежень, гігієнічного навчання і виховання, тощо.

Теоретичні засади проблеми здорового способу життя досліджували вітчизняні вчені: Апанасенко Г. Л., Венедиктов Д. Д., Вернадський В. И., Бойченко Т. Є., Лисицын Ю. П. ; Дильман В. М. ; Пиріг Л. Н.; Смирнов И. Н. , С. Шош, Т. Готі, Л. Чалаі, Мамардашвілі М. ,Чернух А. М., та ін. Про інтенсифікацію наукових пошуків у міждисциплінарній галузі виховання здорового способу життя молоді свідчать наукові праці зарубіжних вчених щодо збереження та покращання здоров'я (Е. Браун (E.Braun), Р. Келлі (R.Kelli), Г. Кок (G.Kok), Х. Клим (H.Klim), П. Карпович (P.Karpowicz), Ч. Цекера (Cz.Sekiera) та ін.

Однак, ще не достатньо наукових досліджень щодо формування здорового способу життя учнівської молоді як майбутнього кадрового потенціалу суспільства. Це підтверджує актуальність обраної теми дослідження щодо вивчення теоретичних засад формування особистісних компетенцій майбутніх фахівців щодо здорового способу життя.

Варто наголосити, що у професійних навчальних закладах має місце певне відставання освітньої системи від об'єктивних потреб суспільства щодо забезпечення здорового способу життя учнівської молоді, попередження появи в її свідомості агресивності, жорстокості і нетерпимості. Слід зазначити, що у процесі навчання не реалізуються достатньою мірою завдання щодо формування принципів здорового способу життя особистості, її толерантної свідомості до соціальних і професійних проблем. Найголовніший недолік сучасної освітньої системи полягає в тому, що вона фактично ігнорує вимоги наукової педагогіки про першорядне навчання щодо самопізнання і саморегуляції тіла і душі особистості. Молодь, яка навчається не готова фізично і морально боротися за виживання в сучасних умовах. Слід зазначити, що учнівська молодь - це соціальна верства населення, яку можна віднести до групи підвищеного ризику, оскільки її проблеми (адаптація до фізіологічних і анатомічних змін, високе психоемоційне і розумове навантаження щодо формування міжособистісних взаємин, не готовність до вимог і потреб сучасного професійного середовища) накладають негативний вплив практично на всі сфери діяльності. Це призводить до

значного погіршення адаптації молоді, наслідком чого є серйозні медичні і соціально-психологічні проблеми, які виникають в тій або іншій формі у майбутніх фахівців.

Аналіз досвіду формування здорового способу життя сучасної молоді засвідчив, що діяльність професійних навчальних закладів не повною мірою враховує зміни в системі мотивів учнівської молоді щодо вибору сфери дозвілля, визначенню відповідних форм виховної роботи щодо профілактики ВІЛ/СНІДу, наркоманії і алкоголізму. Проблема формування здорового способу життя учнівської молоді визначається наявністю низки суперечностей: між соціально значущим завданням формування здорового способу життя молоді і відсутністю цілеспрямованої науково-організованої системи, що забезпечує реалізацію цього процесу; між декларованими завданнями щодо формування здорового способу життя молоді і недостатньою інформованістю молоді щодо нормативної і правової бази, яка координує дію правоохоронних, лікувально-профілактичних та освітніх структур; між існуючими потребами в самореалізації молоді у різних видах діяльності, які сприяють формуванню установок здорового способу життя, і реальними засадами виховання, що характеризуються обмеженим набором форм засобів і методів самореалізації та організації дозвілля молоді; між необхідністю застосування інноваційних педагогічних технологій, орієнтованих на формування установок здорового способу життя, і відсутністю їх наукового обґрунтування в практиці виховної роботи з молоддю. До несприятливих педагогічних чинників можна віднести наступне: мета збереження здоров'я учнів і студентів не стала поки що домінуючою в системі загальної і професійної освіти; має місце відсутність відповідної цілеспрямованої підготовки викладачів і керівників навчальних закладів щодо застосування у педагогічному процесі здоров'єзберігаючих технологій; недостатня кількість наукових та методичних розробок щодо формування здорового способу життя молоді. (низький рівень співпраці із медиками). Існує думка, що в діяльності будь-яких освітніх систем невід'ємною функцією має бути спрямованість освітнього процесу, його складових, на забезпечення позитивного впливу на здоров'є його учасників [9,10]: врахування вікових, фізіологічних і психологічних особливостей молоді (складність і об'єм навчального матеріалу, відповідність освітніх і виховних технологій, педагогічного стилю діяльності і спілкування, оптимальний режим дня і ін.); мотивацію учасників навчально-виховного процесу на збереження здоров'я [9].

Розглянемо більш ґрунтовніше теоретичні аспекти вищезначеної проблеми.

Спосіб життя людини включає три категорії: рівень життя, якість життя і стиль життя. Рівень життя - це насамперед економічна категорія, яка представляє ступінь задоволення матеріальних, духовних і культурних потреб людини. Під якістю життя розуміють ступінь комфорту в задоволенні людських потреб (переважно соціальна категорія). Спосіб життя характеризує поведінкові особливості життя людини, тобто визначений стандарт, під який підстроюється психологія і психофізіологія особи. Поведінка людини спрямована на задоволення потреб. При більш менш однаковому рівні потреб, характерному для даного суспільства кожна особистість характеризується своїм, індивідуальним способом їх задоволення, тому поведінка людей різна і залежить насамперед від виховання. Здоровий спосіб життя об'єднує все, що сприяє виконанню людиною професійних, суспільних і побутових функцій в оптимальних для здоров'я умовах і виражає орієнтованість діяльності особи у напрямі формування, збереження і зміцнення як індивідуального, так і суспільного здоров'я [2].

Спосіб життя людини включає три категорії: рівень життя, якість життя і стиль життя. Рівень життя – це насамперед економічна категорія, яка представляє ступінь задоволення матеріальних, духовних і культурних потреб людини. Під якістю життя розуміють ступінь комфорту в задоволенні людських потреб (переважно соціальна

категорія). Стиль життя характеризує поведінкові особливості життя людини, тобто певний стандарт під який підстроюється психологія і психофізіологія особи (соціально-психологічна категорія). На жаль, в ієрархії потреб, задоволення яких лежить в основі людської поведінки, здоров'я, знаходиться далеко не на першому місці, а по суті своїй саме воно повинне бути пріоритетом, тобто повинно стати щонайпершою потребою. Особливо це стосується молодих людей, які, поки що здорові, про здоров'я не думають (немає потреби в його збереженні і зміцненні) і тільки потім, розтративши його, починають відчувати виражену потребу у ньому. Звідси зрозуміло, наскільки важливим є виховання в особистості, починаючи з наймолодшого віку, активного відношення до власного здоров'я, розуміння того, що здоров'я - найбільша цінність, яка дарована людині Природою.

Основними параметрами способу життя є праця, побут, суспільно-політична і культурна діяльність людей, а також різні поведінкові звички і прояви. Якщо їх організація і зміст сприяють зміцненню здоров'я, то є підстава говорити про реалізацію здорового способу життя, який можна розглядати як поєднання видів діяльності, що забезпечує оптимальну взаємодію індивіда з навколишнім середовищем. Вченими доведено, що здоров'я варто розглядати як інтегративну характеристику особистості, що охоплює як її внутрішній світ, так і всю своєрідність взаємин з оточенням і включає в себе фізичний, медичний, психічний, соціальний і духовний аспекти, перш за все, стан рівноваги, балансу між адаптаційними можливостями людини і постійно мінливими умовами середовища. Причому, його не слід сприймати як самоціль. Здоров'я, спосіб життя - це лише засіб найбільш повної реалізації життєвого потенціалу людини. Слід зазначити, що спосіб життя це біосоціальна категорія, інтегрує уявлення про певний тип життєдіяльності людини, що характеризується його трудовою діяльністю, побутом, формою задоволення матеріальних і духовних потреб, правилами індивідуальної і суспільної поведінки. Інакше кажучи, спосіб життя - це "обличчя" індивіда, який відображає в той же час рівень суспільного прогресу.

Отже, кажучи про спосіб життя, слід пам'ятати, що хоча він в значній мірі обумовлений соціально-економічними умовами, в той же час багато в чому залежить від мотивів діяльності конкретної людини, від особливостей її психіки, стану здоров'я і функціональних можливостей організму. Цим, зокрема, пояснюється реальне різноманіття варіантів способу життя та форм професійного розвитку людей.

О. С. Васильєва, звертаючи увагу на наявність ряду складових здоров'я, зокрема, таких як фізичне, психічне, соціальне і духовне здоров'я, розглядає фактори, що мають значний вплив на кожну з них. Так, до числа основних факторів, що впливають на фізичне здоров'я, відносяться: система живлення, дихання, фізичних навантажень, загартовування, гігієнічні процедури. На психічне здоров'я, в першу чергу, впливають система відносин людини до себе, інших людей, життя в цілому, його життєві цілі і цінності, особистісні особливості. Соціальне здоров'я особистості залежить від відповідності особистісного і професійного самовизначення, задоволеності сімейним і соціальним статусом, гнучкості життєвих стратегій і їх відповідності соціокультурним ситуаціям (економічним, соціальним і психологічним умовам) [4].

Не виправдані є бачення причин погіршення здоров'я лише в поганому харчуванні, забрудненні довкілля і відсутності належної медичної допомоги. Більше значення для глобального погіршення здоров'я людства має прогрес цивілізації, що сприяв "вивільненню" людини від здійснення зусиль над собою, що призвело до руйнування захисних сил організму. Першочерговим завданням для підвищення рівня здоров'я має стати не розвиток медицини, а свідома, цілеспрямована робота самої людини по відновленню і розвитку життєвих ресурсів, по прийняттю на себе відповідальності за

власне здоров'я, сформувати потребу здорового способу життя [5].

Згідно сучасних уявлень, в поняття здорового способу життя входять наступні складові: відмова від шкідливих пристрастей (паління, вживання алкогольних напоїв і наркотичних речовин); оптимальний руховий режим; раціональне харчування; гартування; особиста гігієна; позитивні емоції. Варто наголосити, що розглядаючи поняття “спосіб життя” слід пам'ятати про те, що він суттєвим чином зумовлений не тільки соціально-економічними умовами, в той же час багато в чому залежить і від мотивів діяльності конкретної людини, особливостей її психіки, стану здоров'я і функціональних можливостей організму. Здоров'я, в сучасних соціально-економічних умовах, варто розглядати як особистісну вартість, яка є важливим чинником конкурентності особистості на сучасному ринку праці. Причому, спосіб життя – це тип життєдіяльності, обумовлений особливостями суспільно-економічної формації, індивідуальними потребами і можливостями особистості.

Однак, вже давно для нашої держави стала актуальною проблема ВІЛ/СНІДу, наркоманії і алкоголізму. Найсильніше епідемія СНІДу торкнулася молодих людей. Більш як половина нових випадків зараження ВІЛ реєструється серед молоді віком від 15 до 24 років. Варто наголосити, що епідемія ВІЛ-інфекції викликає не тільки тяжкі демографічні наслідки, але і серйозні соціально-економічні втрати – скорочення трудових ресурсів, і як наслідок, зниження продуктивності праці і темпів економічного розвитку. Нерідко це відбувається через відсутність знань щодо шляхів передачі ВІЛ і методів захисту, шкідливості вживання ін'єкційних наркотиків як основного шляху інфікування ВІЛ-інфекцією в Україні [6]. Відомо, що вживання алкоголю у поєднанні з іншими ПАВ посилює тяжкість наркотичного сп'яніння і провокує різні форми ризикованої і асоціальної поведінки щодо ВІЛ-інфекцій. Недолік інформації і невірне сприйняття проблеми ВІЛ/СНІДу - основні чинники стрімкого розвитку епідемії. Причому, проблема профілактики ВІЛ/СНІДу з чисто медичною переростає в педагогічну і потребує розробки відповідних наукових досліджень щодо обґрунтування засад профілактичної роботи та виховання у молоді відповідних особистісних компетенцій, зокрема, по упередженню ВІЛ/СНІДу. Найбільш суттєвою проблемою у формуванні здорового способу життя молоді є не достатній рівень відповідної профілактичної роботи, що призводить до появи низки проблем, а саме:

– відсутня стійка мотивація до здорового способу життя, оскільки в навчальних планах і програмах пріоритетом не є збереження здоров'я; переважна частина молоді страждає серйозними порушеннями в здоров'ї і фізичному розвитку;

– не достатньою мірою здійснюється системний контроль за станом фізичного і психічного розвитку і здоров'я учнів, організацією і змістом освітнього процесу з погляду впливу на їх здоров'я; не існує комплексної цілеспрямованої системи валеологічної підготовки учнів, що могло б в значній мірі вирішити проблему організації здорового способу життя майбутнього фахівця;

– має місце низький рівень профілактичної роботи щодо ВІЛ/СНІДу, наркоманії та алкоголізму.

Результати наших досліджень свідчать [8], що профілактична робота у забезпеченні здорового способу життя учнівської молоді має передбачати формування відповідних особистісних компетенцій із дотриманням наступних принципів:

– аксіологічний, що виявляється в усвідомленні сприйнятті свого здоров'я як цінності, переконаності в необхідності вести здоровий спосіб життя;

– гносеологічний, пов'язаний з придбанням необхідних для процесу здоров'єзбереження знань і умінь щодо пізнання особистісних потенційних здібностей і можливостей, інтересу до власного здоров'я та відповідних методик оздоровлення і

зміцнення організму;

– здоров'єзберігаючий, що включає систему цінностей і установок, що формують систему гігієнічних навиків і умінь, необхідних для нормального функціонування організму (дотримання режиму дня, режиму харчування, чергування праці і відпочинку).

– емоційно-вольовий, який включає прояв психологічних механізмів - емоційних і вольових (позитивні емоції, переживання, завдяки яким у людини закріплюється бажання вести здоровий спосіб життя);

– екологічний, який враховує те, що людина як біологічний вигляд існує в природному середовищі, що забезпечує відповідні умови фізичного здоров'я і духовного розвитку особистості;

– фізкультурно-оздоровчий компонент передбачає оволодіння способами діяльності, спрямованими на формування особистісно-важливих життєвих якостей, що підвищують загальну працездатність, навиків особистісної і соціальної гігієни;

– правовий (неоднозначність в розумінні і оцінці правових проблем, пов'язаних із споживанням наркотиків і розповсюдженням ВІЛ- інфекцій).

Т а б л и ц я 1

Основні завдання професійного виховання майбутніх фахівців

<i>Сфера діяльності</i>	<i>Завдання</i>
Когнітивна	Спрямованість навчального середовища на: <i>формування</i> у майбутнього фахівця сучасних особистісних і професійних компетенцій щодо системи цінностей і установок, які формують систему гігієнічних навиків і умінь, необхідних для нормального функціонування організму (дотримання режиму дня, режиму харчування, чергування праці і відпочинку); <i>зрозуміння</i> того, що людина як біологічний вид існує в природному середовищі і потребує забезпечення відповідних умов фізичного здоров'я і духовного розвитку <i>пізнання</i> особистісних потенційних здібностей і можливостей, інтересу до власного здоров'я та відповідних методик оздоровлення і зміцнення організму; <i>усвідомлення</i> можливих шкідливих наслідків наркоманії, алкоголізму та ін., їх впливу на виникнення ВІЛ-інфекцій, правових проблем, пов'язаних із споживанням наркотиків і розповсюдженням ВІЛ- інфекцій;
Емоційна	<i>розвиток</i> у майбутніх фахівців емоційно- вольової сфери, яка передбачає прояв відповідних психологічних механізмів (позитивні емоції, переживання) завдяки яким у людини закріплюється бажання вести здоровий спосіб життя; <i>формування</i> толерантної соціальної позиції щодо ВІЛ-інфікованих; <i>збагачення</i> емоційної сфери студентів їх етично-естетичних відчуттів щодо краси здорового повноцінного життя; <i>організація</i> індивідуальної профілактичної роботи по забезпеченню здорового способу життя майбутніх фахівців
Діяльнісно-практична	<i>залучення</i> майбутніх фахівців до реальної професійної діяльності із аналізом чинників її ефективності, зокрема, здоров'я працюючих; <i>засвоєння</i> професійних норм щодо здорового способу життя майбутніх фахівців; <i>аналіз</i> впливу здоров'я майбутніх фахівців на їх подальший професійний саморозвиток;

<i>Сфера діяльності</i>	<i>Завдання</i>
	<i>оволодіння</i> способами діяльності, спрямованими на формування особистісно-важливих життєвих якостей, що підвищують загальну працездатність, навички особистісної і соціальної гігієни

Враховуючи вищевказане, нами визначено основні завдання у професійному вихованні учнівської молоді в професійно-технічних навчальних закладах та розроблено загальну модель особистісних компетенцій майбутнього фахівця щодо забезпечення здорового способу життя, зокрема щодо профілактики ВІЛ/СНІДу (табл.1 та табл.2).

Т а б л и ц я 2

Особистісні компетенції фахівця щодо забезпечення здорового способу життя

Особистісні компетенції сучасного фахівця	здатність до цілісного бачення гармонії особистісного та професійного саморозвитку в сучасному соціальному середовищі на засадах дотримання принципів здорового способу життя
	адекватне сприйняття сучасних соціальних і професійних проблем, усвідомлене позитивне ставлення до себе і оточення, прагнення до постійного професійного зростання
	толерантна соціально-професійна позиція, правова культура
	комунікативність (уміння співпрацювати в колективі, розв'язувати та попереджувати конфліктні ситуації, позитивно реагувати на критику та ін.)
	етична поведінкова самосвідомість (морально-етичні якості та установки, що узгоджуються із соціальними та професійними нормами)
	загальнокультурні та людські цінності, сформованість комплексу позитивних сенсожиттєвих орієнтацій, установок і відносин щодо краси гармонії здорового способу життя
	гуманістичні цінності щодо сприйняття ВІЛ-інфікованих, надання їм можливості ефективного співіснування
	володіння принципами здорового способу життя, відповідальним відношення до власного організму як до надважливої особистісної цінності
	організованість, самостійність щодо забезпечення здорового способу життя (сила волі, самовиховання, самоконтроль, саморегуляція, рефлексія, емоційна стабільність, внутрішня самовідповідальність)
	готовність до аналізу можливих наслідків шкідливих нахилів і звичок (розвиток сприйняття, уваги, уяви, пам'яті і мислення)
креативність у реалізації індивідуальних програм щодо забезпечення здорового способу життя, та профілактики ВІЛ/СНІДу	

Таким чином, аналізуючи вищевказане можна дійти висновку, що теоретичні аспекти виховання здорового способу життя передбачають вивчення не тільки соціально-економічних умов, але й організацію мотивованої діяльності особистості, вивчення її

психіки, стану здоров'я і функціональних можливостей організму щодо усвідомлення особистісної відповідальності за власне здоров'я як особистісної вартості, що загалом зумовлює конкурентну здатність майбутніх фахівців на сучасному ринку праці. Суттєвим у визначенні відповідних форм виховної роботи професійних навчальних закладів є забезпечення профілактичної роботи із визначенням пріоритетних напрямів превентивного навчання щодо здорового способу життя та формування у молоді відповідних особистісних компетенцій.

Використана література:

1. Беляєва В. |ст| У. |ст|, Ручкина Е. В. Консультування в системі реабілітації при Віл-інфекції // Епідеміологія і інфекційні хвороби. – 2001. – № 1. – с. 53-56.
2. Вайнер Е. Н. Валеологія: Підручник для вузів. – М. : Флінта: Наука, 2001. – 416 с.
3. Вайнер Е. Н. Формування здоров'язберігаючого середовища в системі загальної освіти // Валеологія. – 2004. – № 1. – С.21-26.
4. Васильєва О. С. Валеология - актуальное направление современной психологии // Психологический вестник РГУ. Ростов-на-Дону, 1997. – Вып. 3. – С. 406-411.
5. Горчак С. И. К вопросу о дефиниции здорового образа жизни // Здоровый образ жизни. Социально-философские и медико-биологические проблемы. Кишинев, 1991. – С. 19-39.
6. Доповідь про глобальну епідемію СНІДУ (2004 р.) / 4-а Глобальна доповідь . – ЮНЭЙДС, 2004.
7. Віч-на-віч з СНІДОМ. Програмна доповідь про дослідження Всесвітнього|всесвітнього| банку / Пер. з|з| англ|. – М. : Весь світ, 1998.
8. Ю. О. Павлов. Теоретико-методологічний аспект виховної роботи з упередження ВІЛ/СНІДу / Зб. наук. праць. Київ- Вінниця: ДОВ"Вінниця", 2009, випуск . – С.117-123
9. Принципи профілактики Віл-інфекції серед осіб|облич|, які застосовують наркотики / Європейське регіональне бюро Усесвітньої|всесвітньої| організації охорони здоров'я. –Копенгаген|, 1998 (6).
10. Профілактика ВІЧ/СНІДУ в дитячо-молодіжному середовищі|середі|: Навчальний посібник для студентів педагогічних вузів / Під ред|. Р. Гуревича, Л. М. Шипіциной. – М., 2006. – 80 с.

Павлов Ю. О. Теоретические аспекты формирования личностных компетенций относительно здорового образа жизни учащейся молодежи

В статье рассмотрены теоретические аспекты формирования здорового образа жизни будущих специалистов. Акцентируется внимание на том, что в учебных заведениях одной из основных воспитательных задач является создание профилактической работы с определением приоритетных направлений по здоровому образу жизни прежде всего предупреждения ВИЧ - инфекций с обязательным формированием у молодежи соответствующих личностных компетенций.

Ключевые слова: воспитание, будущий специалист, здоровый образ жизни, личностные компетенции

Pavlov Y. Theoretical aspects of formation of personal competence for healthy living of students

The theoretical aspects of forming of healthy way of life of future specialists are considered in the article. Attention is accented on that in educational establishments one of basic educate tasks is creation of prophylactic work with determination of priority directions in relation to the healthy way of life and forestaling of HIV of – инфекций with obligatory forming in the young people of the proper personality jurisdictions.

Keywords: *education, future specialist, healthy way of life, personality jurisdictions.*